

Het door geloof verkregen recht van het zoonschap van alle gelovigen.

2018

Laatst bijgewerkt 16-06-2018

door Elle Wiltjer

Het onderstaande geschrevene heeft niets te maken met “christelijk feminisme”.

Plotseling werd ik me door Bijbellezen bewust dat alle gelovigen wat God betreft ZONEN zijn. Zijn daar bewijzen voor? In de eerste plaats moeten we bedenken dat zondaars die tot geloof komen, zich bekeren en berouw tonen, en "in Christus" worden gedoopt, anders gezegd "in Christus worden geplaatst" of "op rekening van Christus komen", ZONEN van God worden genoemd, en benoemd worden tot erfgenamen van God, en van en met Christus erfgenamen zijn van de (vervulling van de) beloften aan Abraham en het recht van ZONEN zouden verkrijgen (Gal. 3:26-29; 4:4-5). Bijbelteksten zijn uit NBG-vertaling 1951.

Gal. 3:26-29 zegt: "**26 Want gij zijt allen zonen van God, door het geloof, in Christus Jezus.** 27 Want gij allen, die in Christus gedoopt zijt, hebt u met Christus bekleed. 28 **Hierbij is geen sprake van Jood of Griek, van slaaf of vrije, van mannelijk en vrouwelijk: gij allen zijt immers één in Christus Jezus.** 29 Indien gij nu van Christus zijt, dan zijt gij zaad van Abraham, en naar de belofte erfgenamen."

Gal. 4:4-5 zegt: "4 Maar toen de volheid des tijds gekomen was, heeft God zijn Zoon uitgezonden, geboren uit een vrouw, geboren onder de wet, 5 Om hen, die onder de wet waren, vrij te kopen, **opdat wij het recht van zonen zouden verkrijgen.**" De bekleding met Christus heft de uiterlijke vorm van iedere gelovige op. Jood of Griek, slaaf of vrije, mannelijk en vrouwelijk is onzichtbaar geworden en daar wordt geen rekening meer mee gehouden omdat slechts Christus zichtbaar is als God ons beziet en aankijkt (Rom. 10:12; 1 Kor. 12:13; Kol. 3:9-10). Het recht op het zoonschap wat door God wordt verleend aan iedere gelovige mag niet door mannelijke gelovigen worden ontkend en geweigerd.

Door het geloof krijgt iedereen dus een andere status bij God, nl. van een veroordeelde zondaar tot een positie van ZOON van God en broeder van Christus, kinderen, zowel mannen als vrouwen, met de positie als ZONEN van God (Heb. 2:11-13).

Heb. 2:11-13 zegt: "**11 Want Hij, die heiligt, en zij, die geheiligd worden, zijn allen uit een; daarom schaamt Hij Zich niet hen broeders te noemen,** 12 En Hij zegt: Uw naam zal ik aan mijn broeders verkondigen, in het midden der gemeente zal ik U lofzingen; 13 En

Het door geloof verkregen recht van het zoonschap van alle gelovigen.

2018

Laatst bijgewerkt 16-06-2018

wederom: Ik zal op Hem vertrouwen, en wederom: Ziehier ik en de kinderen, die God mij gegeven heeft."

Men wordt door het tot geloof in Christus komen, een broeder van Christus en **een ZOON** van de ene God, en dus mede-erfgenaam met Christus, die de erfgenaam van God is, en Abrahams zaad (Rom. 3:23-30; Gal. 3:26-29; Heb. 1:1-2; 2:16).

Dat dit zo is, blijkt ook uit Rom. 8:14-17 waar staat:

"14 Want **allen, die door de Geest Gods geleid worden, zijn zonen Gods.** 15 Want gij hebt niet ontvangen een geest van slavernij om opnieuw te vrezen, maar **gij hebt ontvangen de Geest van het zoonschap**, door welke wij roepen: Abba, Vader. 16 Die Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn. 17 Zijn wij nu kinderen, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God, en medeerfgenamen van Christus; immers, indien wij delen in zijn lijden, is dat om ook te delen in zijn verheerlijking."

Hebr. 12:5-8 zegt ook nog iets belangrijks wat ZONEN betreft:

"5 En gij hebt de vermaning vergeten, **die tot u als tot zonen spreekt:** Mijn zoon, acht de tuchtiging des Heren niet gering, en verslap niet, als gij door Hem bestraft wordt, 6 Want wie Hij liefheeft, tuchtigt de Here, en Hij kastijdt iedere zoon, die Hij aanneemt. 7 Als tuchtiging hebt gij dit te dragen: **God behandelt u als zonen.** Want is er wel een zoon, die door zijn vader niet getuchtigd wordt? 8 **Blijft gij echter vrij van de tuchtiging, welke allen ondergaan hebben, dan zijt gij bastaards, en geen zonen.**"

Ook is het zo dat men als gelovige, omdat men als eerstgeborene word gezien en aangemerkt, ook het recht van eerstgeborene heeft, namelijk dat men erfgenaam is, waarbij het niet uitmaakt of men Jood of Griek, slaaf of vrije, mannelijk of vrouwelijk is. Men is ZOON en ERFGENAAM in de ogen van God (Hebr. 12:22-23; Gal. 3:26-29; 4:4-5).

Hebr. 12:22-23 zegt:

"22 Maar gij zijt genaderd tot de berg Sion, tot de stad van de levende God, het hemelse Jeruzalem, en tot tienduizendtallen van engelen,²³ **En tot een feestelijke en plechtige vergadering van eerstgeborenen, die ingeschreven zijn in de hemelen**, en tot God, de Rechter over allen, en tot de geesten der rechtvaardigen, die de voleinding bereikt hebben,". De namen van alle gelovigen staan ingeschreven in het boek des levens, in de hemel.

Daarnaast is het ook nog zo dat er het algemene priesterschap van alle gelovigen is, dus niet slechts van mannen (1 Pet. 2:4-10). De hele "natie", en niet meer zoals in Israël met haar speciale priesterschap van mannen slechts uit één stam, de stam Levi, is een koninklijke en

Het door geloof verkregen recht van het zoonschap van alle gelovigen.

2018

Laatst bijgewerkt 16-06-2018

priesterlijke natie met de priesterlijke opdracht om de grote daden te verkondigen van Hem, die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht!

1 Pet. 2:4-10 zegt:

4 En komt tot Hem, de levende steen, door de mensen wel verworpen, maar bij God uitverkoren en kostbaar, 5 En laat u ook zelf als **levende stenen** gebruiken **voor de bouw van een geestelijk huis, om een heilig priesterschap te vormen, tot het brengen van geestelijke offers, die Gode welgevallig zijn door Jezus Christus.** 6 Daarom staat er in een schriftwoord: Zie, Ik leg in Sion een uitverkoren en kostbare hoeksteen, en wie op hem zijn geloof bouwt, zal niet beschaamd uitkomen. 7 U dan, die gelooft, geldt dit kostbare, maar voor de ongelovigen geldt: De steen, die de bouwlieden afgekeurd hadden, die is geworden tot een hoeksteen en een steen des aanstoets en een rots der ergernis, 8 Voor hen, die zich daaraan, in hun ongehoorzaamheid aan het woord, stoten, waartoe zij ook bestemd zijn. 9 **Gij echter zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk [Gode] ten eigendom, om de grote daden te verkondigen van Hem, die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht:** 10 U, eens niet zijn volk, nu echter Gods volk, eens zonder ontferming, nu in zijn ontferming aangenomen.

Als ik dit zo bij elkaar zie, dan vraag ik me af wat de consequenties hiervan zijn in en voor een bijbelse christelijke gemeente. Slechts consumeren op zondagmorgen, of ook participeren op de één of andere manier tot opbouw van de christelijke gemeente (Rom. 12:1-8; Efeze 4:11-16; 5:17-21; Kol. 3:16-17; Hebr. 10:19-25; 1 Petr. 4:10-11).

Wat was de taak der priesters onder de wet? Onderwijs geven uit de wet en uitleggen van de wet, naast het offers aannemen en deze te offeren ((Deut. 33:10; 2 Kron. 15:3; 17:7-9; Neh. 8:1-15; Mal. 2:7). Lees dan 1 Pet. 2:4-10 nogmaals en trek je conclusies over de taken voor wat betreft het koninklijk priesterschap van/voor alle gelovigen. Als we dan daarnaast ook de **juiste, niet vertroebelde** uitleg van de z.g. “zwijgteksten” uit 1 Kor. 14 en 1 Tim. 2 er bij betrekken door te onderzoeken wat de achtergrond was van deze teksten, dan komt er een geheel ander beeld te voorschijn dan die we nu hebben, althans naar mijn mening ☺.

Waarom krijgt men als overwinnaar mannelijk/vrouwelijk in de toekomst een plaats op de troon van Christus (Op. 2:26-29; 3:21; 1 Kor. 6:2-3), terwijl in het hier en nu slechts mannen nu al a.h.w. “op tronen zitten” en over het recht van vrouwen om als zoon te worden gezien, oordelen en het weigeren?

Voor wat het waard is